

Без імені

Василь Голобородько

Викрали моє ім'я
(не штани ж – можна і без нього жити!)
І тепер мене звуть
той, у кого ім'я викрадено.
Я вмію сіяти і мурувати білі стіни,
і коли я посію, то всі дізнаються, що сіяв той,
у кого ім'я викрадено,
а на білих стінах я завжди пишу:
стіну вибудував той, у кого ім'я викрадено.
Привітальні телеграми і листи
ідуть уже на моє ім'я,
на ім'я того, у кого ім'я викрадено.
Уже всі примирилися (бо ж і сам давно)
із моїм новим ім'ям.
Дружина теж звикла.
Тільки от не знаю, як бути дітям,
як їх кликатимуть по батькові?